Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8444
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

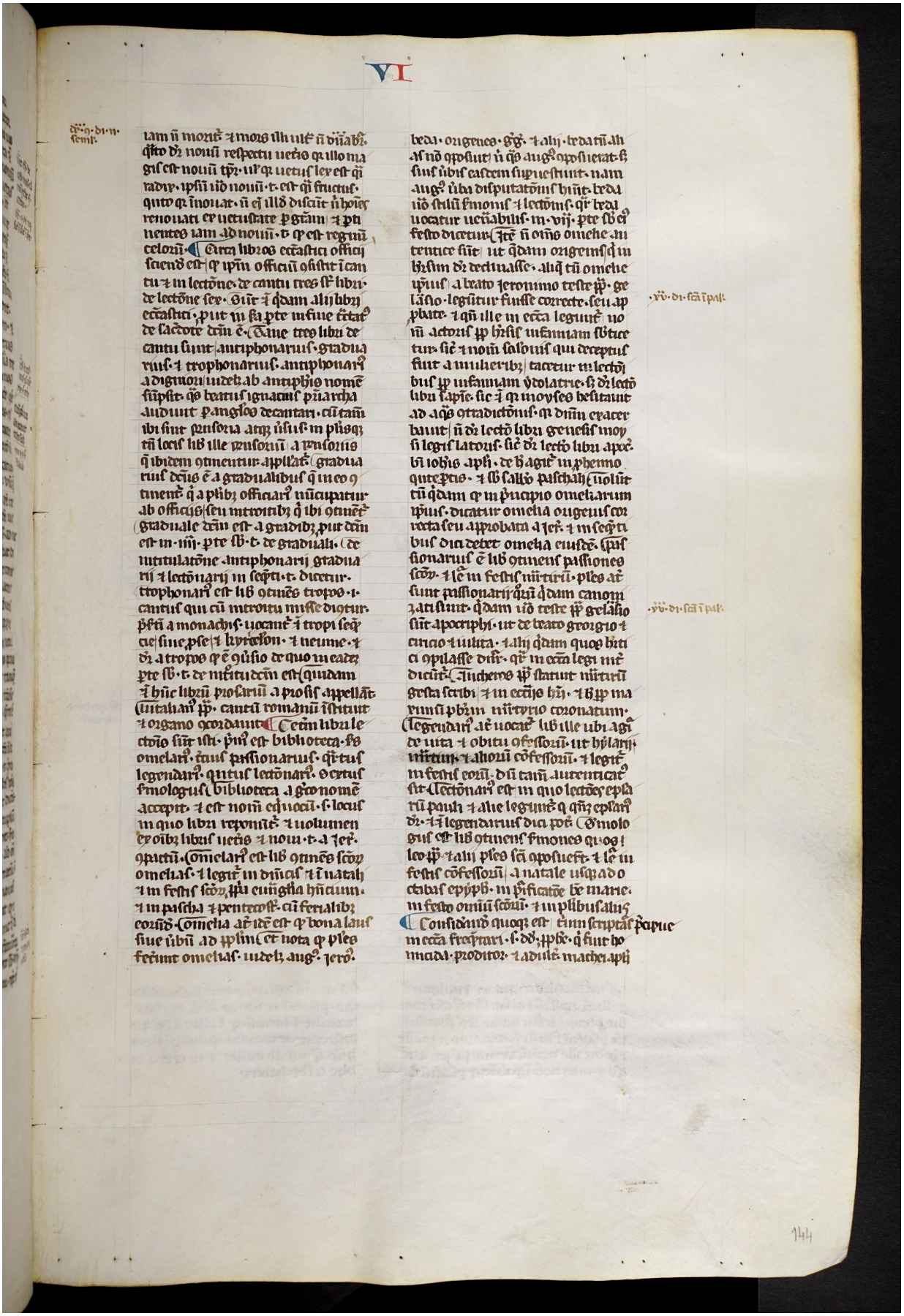

VI

dr·n·di·n·
semis.

iam ñ monē ⁊ mors illi nulē ñ dñabꝰ.
qñto dr nouū respectu uetis q illo ma
gis est nouū tpr. ut q uetus lex est qi
radix. ipsū uid nouū. t. est qi fructus.
quto q ñouat. ñ ej illd discāt ñ hoēs
renouati ex uetustate p grām ⁊ pu
nentes iam ad nouū. t q est regnū
celorū. ¶ Circa libros ecclastici officij
sciendū est q ipm officiū obsistit ī can
tu ⁊ in lectōne. de cantu tres sūt libri.
de lectōne ser. Sūt ⁊ qdam alij libri
ecclastici. put in ka pte in fine ēitur
de sacerdote dñi ē. ¶ Tāe tres libi de
cantu sunt antiphonarius. gradua
rius. ⁊ trophonarius. antiphonarius
a digitoru indeti. ab antiphis nomē
sūpsit. qs beatus ignatius pūrcha
audiuit pangēs decantari. cū tam
ibi sint sonora atq usus in psq
tū locis. hi ille tonorū. a tonis
q ibidem ptinentur. appllat. gradua
rius dicūs ē a gradualibus q in eo
tinentur q a plibꝰ officiarij uū capiuntur
ab officijs seu introitibꝰ q ibi ptinēt.
¶ Graduale dicūm est a gradibꝰ put dicūm
est in. iiij. pte sb. t. de gradualibus. ¶ de
intitulatōne antiphonarij gradua
rij ⁊ lectōnarij in septi. t. dicetur.
trophonarius est lib ptinēs tropos. i.
cantus qui cū introitu misse dicitur.
pfū a monachis. uocant ⁊ tropi seq
tur sine pse ⁊ kyrieson. ⁊ ueume. ⁊
dr a tropos q ē qūsio de quo in eadē
pte sb. t. de mistiu dicūm est. ¶ Quidam
⁊ hūc libꝝ prosariū a prosis appellāt.
¶ Italiani pp. cantū romanū sīstitut
⁊ organo ordinant. ¶ Cetū libū le
ctōis sūt iii. pū est bibliotecq. ks
omeliarius. ⁊ aus passionarius. qi tus
legendarius. qi tus lectōnarius. o certus
sinologius. ¶ bibliotecq a gro nomē
accepit. ⁊ est nomē ej uocū. s. locus
in quo libri reponūtur. ⁊ uolumen
ex oibꝰ libris uetis ⁊ nouū. t. a ser.
qpuctū. ¶ Omeliarius est lib ptinēs scōy
omelias. ⁊ legūt in dñicis ⁊ ī natali
⁊ in festis scōy. pp cuīgīa hñtium.
⁊ in pascha ⁊ pentecost. cū ferialibꝰ
corūd. ¶ Omelia ad idē est q bona laus
siue ubi ad pplm. et nota q ples
fecerunt omelias. inde. ait. ierō.

beda. origenes. gg. ⁊ alij. tr da tū. ab
as nō qpsiunt ñ ds aug. opsi erat. ti
sunt ubis eadem sup uestiunt. nam
aug. ūba disputatōis hñt. tr da
nō stilū sinonis ⁊ lectōnis. qr tra
uocatur uetabilis. in. viij. pte sb. ¶
festo dicetur. ¶ Ite ñ omēs omelie. in
tentice sūt. ut qdam origenis q in
hisim dr dectinasse. aliq tū omelie
ipius. a tracto ieronimo teste pp. ge
lāsio. legūtur fuisse correcte. seu ap
probate. ⁊ qñ ille in ecca leguntur. no
ñ actoris pp hrsis unamiam sūtice
tur. sic ⁊ nonū salonis qui decepti
sunt a mulieribꝰ. tacetur in lectōi
bus pp unamiam ydolatrie. q dr lectō
libū sapie. sic ⁊ qr moyses bestiaut
ad ags ottradictōnis. qr dñm exacer
bauit. ñ dr lectō libū genesis moy
si legis latoris. sic dr lectō libū apoc.
bi iobis. aph. de bagie in phenno
qutcptis. ⁊ lib sallo paschali. ¶ uolūt
tū qdam q in principio omeliarum
ipius. dicatur omelia origenis cor
recta seu approbata a ser. ⁊ in secū
bus dia debet omelia eiusdē. ¶ Pas
sionarius ē lib ptinens passiones
scōy. ⁊ lē in festis mārtirū. ples ad
sunt passionarij qui qdam canon
zati sunt. qdam uō teste pp gelāsio
sūt apocryphi. ut de tracto gregorio ⁊
carino ⁊ multa. ⁊ alij qdam quos hrti
ci opilasse dicūt. qr in ecca legi me
dicūt. ¶ Ancheros pp statuit mārtirū
gesta scribi. ⁊ in ecclis hñi. ⁊ bp ma
rtirū pbūm mārtyrio coronatum.
¶ Legendarius ad uocat lib ille ubi agit
de uita ⁊ obitu ofessorū. ut hylarij.
martini. ⁊ aliorū cōfessorū. ⁊ legūt
in festis eorū. dū tam aut ēnticat
sūt. ¶ Lectōnarius est in quo lectōes epla
rū pauli ⁊ alie leguntur q qñq eplarū
dr. ⁊ ¶ legendarius dicitur pōs. ¶ Sinolo
gius est lib ptinens sinones qui ogi
leo pp. ⁊ alij ples sū opsuerūt. ⁊ lē in
festis cōfessorū. a natale usq ad o
ctauas epyphi. in pūficatōe be marie.
in festo omniū scōrū. ⁊ in plibus alijs.
¶ Considerandū quoq est ēnum scriptās papie
in ecca frequentari. s. dd. pp. q sunt ho
mnada. proditor. ⁊ adulē. machei. apti

dr·vv·di·sū ī pal.

dr·vv·di·sū ī pal.

144